

Om Morten Eskesen skriver
„Dannevirke“:

„Personlig var han et sjældent Menneske. Som et Særkende for ham kan nævnes, at han talte kun godt om andre, hvem det saa end var; han tænkte ingen Sinde paa sin egen Fordel. Altid var han virksom for at fremme denne eller hin Tanke, der havde Ærinde til alle Danske, ikke mindst til dem syd for Aaen, som sikkert stod hans Hjerte nærmest.“

„Dybbøl-Posten“ skriver:
„Morten Eskesen stod for de yngre som et Stykke levendegjort Grundtvigianisme fra dens allerførste vaarfriske Tider. Der var det nyskabtes barnlige Umiddelbarhed over den gamle Skjald, og kristelig førte han Glæde, Haab og lykkelig Fortrøstning med sig for mange.“

„Hejmdal“ skriver: „Morten Eskesen har ofte og mange Steder

været en velkommen Gæst, og Dørene har staaet ham aabne overalt, fra de højeste til de laveste Steder. Og det var, fordi han forstod at tage Del i baade Glæden og Sorgen. Han kom ikke blot for at dele Glæden, men ogsaa Sorgen og bringe Trøst imod den. Det var, som Bjørnson skrev, ogsaa hans Maal her i Sønderjylland at bringe Trøst fra Sted til Sted, og derfor vil han efter sin Død blive mindet med Kærlighed fra mange Hjem i Sønderjylland.“

Om Morten Eskesen skriver
„Dannevirke“:

Personlig var han et sjældent Menneske. Som et Særkende for ham kan nævnes, at han talte kun godt om andre, hvem det saa end var; han tænkte ingen Sinde paa sin egen Fordel. Altid var han virksom for at fremme denne eller hin Tanke, der havde Ærinde til alle Danske, ikke mindst til dem syd for Aaen, som sikkert stod hans Hjerte nærmest.“

„Dybbøl-Posten“ skriver:
„Morten Eskesen stod for de yngre som et Stykke levendegjort Grundtvigianisme fra dens allerførste vaarfriske Tider. Der var det nyskabtes barnlige Umiddelbarhed over den gamle Skjald, og kristelig førte han Glæde, Haab og lykkelig Fortrøstning med sig for mange.“

„Hejmdal“ skriver: „Morten Eskesen har ofte og mange Steder været en velkommen Gæst, og Dørene har staaet ham aabne overalt, fra de højeste til de laveste Steder. Og det var, fordi han forstod at tage Del i baade Glæden og Sorgen. Han kom ikke blot for at dele Glæden, men ogsaa Sorgen og bringe Trøst imod den. Det var, som Bjørnson skrev, ogsaa hans Maal her i Sønderjylland at bringe Trøst fra Sted til Sted, og derfor vil han efter sin Død blive mindet med Kærlighed fra mange Hjem i Sønderjylland.“